

[Villumsen.]

bliver der jo senere Lejlighed til at drøfte hele dette Spørgsmaal, naar Venstres Ændringer til Socialreformen kommer til Behandling i det høje Ting.

Ændringerne til § 274 bidrager i høj Grad til at bringe Klaring i Spørgsmaalet om Kommunernes Andel i Udgifterne til den kommunale Sygepleje. Det har i mange Tilfælde ude i Kommunerne været vanskeligt at naa til Enighed om en saadan Ordning, idet det for Kommunernes Vedkommende drejede sig om yderst faa Tilfælde, hvor der var Tale om det sociale Udvalgs Henviisning til en saadan kommunal Sygepleje, da langt den overvejende Del af Kommunens Beboere jo er nydende Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, og i de Kommuner, hvor Sygeplejen i Forvejen ikke var ordnet, rejstes der i denne Forbindelse ret betydelige økonomiske Krav til Sygekasserne, ligesom Tvivl rejste sig om, hvorvidt en saadan fælles Ordning kunde praktiseres uden Hensyntagen til, hvorvidt Trang forelaa. Den foreslaaede Ordning, som giver Adgang til at se bort fra Begrebet Trang i denne Forbindelse, vil derfor i høj Grad lette Tilvejrbringelsen af en Ordning. Noget Misbrug af disse nye Bestemmelser kan der med den foreslaaede Begrænsning af Tilskuddet aldrig blive Tale om.

Endelig tjener Ændringerne i §§ 305—307 i høj Grad til Klargørelse af Reglerne om Kommunehjælpvirkningernes Bortfald, ligesom Forenklingen med Hensyn til Pristalsreguleringen betyder en administrativ Lettelse.

Hvad de foreslaaede Ændringer i Folkforsikringsloven angaar, tjener den første til at beskytte Sygekasserne mod Misbrug fra upaalidelige Personer, som tilsniger sig Medlemsskab i Sygekasserne ved Afgivelse af urigtige Oplysninger om deres Helbreds-tilstand. Saadanne Bestemmelser er i høj Grad betimelige, idet der ved mange Lejligheder kan tilføjes Sygekasserne økonomisk Skade.

Der er et andet Misbrug, som jeg ved denne Lejlighed vil gøre den højtærede Socialminister opmærksom paa — jeg ved for øvrigt, at Ministeren i Forvejen er opmærksom derpaa. Det drejer sig om de Medlemmer, der starter i Sygekasserne som bidragydende og derved erhverver Ret til paa et senere Tidspunkt, saafremt de opfylder Indtægtsbetingelserne, uden Hensyn til Alder at overgaa til at være nydende Medlemmer. Det er en Bestemmelse, som i det lange Løb kan blive farlig og paabyrde Sygekasserne betydelige Ud-

gifter. Det betyder større Kontingent for dem, som altid har betalt til disse Kasser som nydende Medlemmer. Men jeg er klar over, at det er et uhyre vanskeligt Spørgsmaal at røre ved, og jeg tror heller ikke, at de statsanerkendte Sygekasser nærer noget Ønske om at øge Tvangen paa dette Omraade. Det eneste, de ønsker, er, om der eventuelt kunde skabes Lovbestemmelser, der kan modvirke eller umuliggøre Misbrug. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at undersøge, om en Ændring paa dette Punkt i Sygekassernes Interesse er mulig uden en alt for udpræget Stramning af de valgfri Bestemmelser for Medlemsskab af statsanerkendte Sygekasser.

Det nye Stykke i Folkforsikringslovens § 19 skaber mere anvendelige Regler med Hensyn til de fødende Kvinders Adgang til Understøttelse før Fødselens Indtræden. Kvinder, som er beskæftigede i Virksomheder, hvor Sundhedsfaren er større end normalt, maa ofte ophøre med deres Arbejde paa et tidligere Tidspunkt, og denne Ændring ligger i Virkeligheden paa Linie med Ændringerne i Forsorgslovens §§ 194 og 219, der tilstræber at forbedre de arbejdende Mødres Stilling.

Bestemmelsen om Helbredsundersøgelsens Bortfald ved det 40de Aar, saaledes at Adgangen til Aldersrente bliver afhængig alene af den ved det 21de og 30te Aar foretagne Helbredsundersøgelse, er en human Forenkling, idet det maa føles uretfærdigt, saafremt et Menneske skulde miste Retten til Aldersrente, blot fordi en Formalitet ved det fyldte 40de Aar ikke er sket Fyldest. Tilføjsen til § 38, Stk. 3, der fritager Rentenydere paa Alderdomshjem for at betale Kontingent som nydende Medlem af Sygekasserne, vil blive hilst med Tilfredshed af de gamle, idet dette Kontingent i mange Tilfælde udgør Halvdelen af de smaa Maanedspenge, der udbetales de gamle paa Alderdomshjemmene; de er i Virkeligheden ikke selv i Stand til at udrede dette Kontingent, det bliver Kommunen, der maa gøre det, og da Kommunen sørger for Læge- og Medicinhjælp og eventuelt Hospitalsophold for de paa Alderdomshjemmet boende, vil det rimeligste være den Ordning, som nu foreslaas.

Den mest betydende Ændring i Folkforsikringsloven er Tilføjsen til § 40, Stk. 1, som aabner Adgang til, at Invalidrentenydere, der overgaa til Aldersrente, kan beholde deres Invalidetillæg. Efter den nugældende Ordning mister den paa-gældende dette Tillæg, hvis han eller hun ikke samtidig med Invalidetillægget oppe-